

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 5016200745
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200745.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Ing. František Cubinek, nar. 05.09.1951, bytom Rabča, Mlynská 347, právne zast. JUDr. Michalom Brožom, advokátom, so sídlom v Ružomberku, A. Bernoláka 6, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru SR v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-51/2016 zo dňa 29.7.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/54/2016-47 zo dňa 26.1.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) zamietol žalobu žalobcu podľa § 190 SSP, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-51/2016 zo dňa 29.7.2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Námestove, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne zo dňa 29.4.2016, č. ORPZ-DK-ODI4-P-71/2015.

2. Okresný dopravný inšpektorát v Námestove Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne v odvolaní napadnutom rozhodnutí zo dňa 29.04.2016 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku, ktorého sa dopustil dňa 08.01.2015 v čase o 17:10 hod. ako chodec v obci Rabča, ulica Hlavná pri prechádzaní cez štátnu cestu I. triedy č. 78, v km 32,300 v smere zľava doprava smerom k predajni KAJO TEX z pohľadu vodiča za zníženej viditeľnosti ako chodec spoločne s manželkou V. Y., D.. XX.XX.XXXX, mimo priechodu pre chodcov, vstúpil na vozovku za posledným prechádzajúcim vozidlom kolóny pohybujúcich sa vozidiel smerom na Oravskú Polhoru oproti vodičovi vozidla aj napriek tomu, že vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemohol cez vozovku

bezpečne prejsť, pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tam môže urobiť bez nebezpečenstva a s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť prichádzajúceho vodiča H. R., ktorý viedol vozidlo továrenskej značky Škoda Praktik, evidenčného čísla No 580 BM v smere jazdy Oravská Polhora - Námestovo, ktorý v reakcii na vzniknutú situáciu zmenil smer a rýchlosť jazdy a následne došlo k stretu ľavou prednou časťou uvedeného motorového vozidla s jeho osobou mimo vozovky a následne vodič narazil do oplotenia rodinného domu č. 324. Následkom tohto konania chodec - žalobca a V. Y. utrpeli zranenia nad 7 dní. Požitie alkoholu vodičom vozidla nebolo zistené, u chodca - žalobcu bolo zistené požitie alkoholických nápojov s nameranou hodnotou 0,37 mg etanolu na liter vydýchnutého vzduchu. U chodkyne V. Y. požitie alkoholu zistené nebolo. L. T. Y. (žalobca) týmto svojím konaním porušil ust. § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, čím bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. prvostupňový správny orgán upustil, pretože k náprave páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku.

3. Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v súlade s ustanoveniami upravujúcimi správnu žalobu vo veciach správneho trestania v druhej hlave tretej časti SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a pri aplikácii § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol z týchto dôvodov:

4. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že došlo k procesnému pochybeniu správneho orgánu prvého stupňa, ktorý neprejedal priestupkové veci týkajúce sa dopravnej nehody vo vzťahu k všetkým účastníkmi dopravnej nehody (k žalobcovi, jeho manželke a vodičovi motorového vozidla H. R.) S. Jednom konaní, krajský súd konštatoval, že boli splnené podmienky § 57 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom k 31.12.2015 (v čase konania prvostupňového správneho orgánu), aby správny orgán viedol spoločné konanie. Napriek tejto skutočnosti krajský súd nezistil, že by postupom správneho orgánu došlo k vade konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď je výlučne v kompetencii správneho orgánu a jeho správnej úvahe, či konkrétnu vec prejedná v spoločnom konaní, alebo veci vylúči na samostatné konania. V konaní nebolo možné akceptovať námietku žalobcu, že uvedeným postupom mu bolo, odopreté právo poškodeného z dopravnej nehody uplatňovať si svoje práva v priestupkovom konaní, ktoré sa viedlo voči Tomášovi Zoššákovi ako účastníkovi dopravnej nehody. Predmetom preskúmania napadnutého rozhodnutia je rozhodnutie o vine žalobcu zo spáchania priestupku, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je vymedzené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, v skutkovom vymedzení konania žalobcu, ktoré vyhodnotil správny orgán ako priestupok a uznal ho vinným tak, ako je vymedzená právna kvalifikácia priestupku.

5. Predmetom preskúmania zo strany správneho súdu bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Iba v intenciách výrokovej časti vo väzbe na dôvody rozhodnutia je kompetentný správny súd, na základe riadne a včas podanej žaloby, preskúmať napadnuté rozhodnutie. V tomto smere krajský súd mohol a bol kompetentný skúmať a vyjadrovať sa len k otázke, či záver správnych orgánov, ktoré uznali žalobcu vinným zo spáchania priestupku tak, ako je skutok vymedzený pri uvedenej právnej kvalifikácii, je súladný so zákonom. Iba táto skutočnosť je vymedzená súdnym prieskumom v konaní krajského súdu. Správny súd je kompetentný preskúmať len to, či napadnuté rozhodnutie o uznaní žalobcu z priestupku je súladné so zákonom. V preskúmanom konaní žalobca postavenie poškodeného nemal. Bol obvinený z priestupku a právoplatným rozhodnutím správneho orgánu uznaný vinným z priestupku.

6. Pokiaľ žalobca tvrdil, že došlo k pochybeniu správneho orgánu v súvislosti s výsluchom svedka H. R., krajský súd konštatuje, že správny orgán nemôže žiadnymi donucovacími prostriedkami svedka, ktorý sa dostaví na základe riadneho predvolania pred správny orgán a v súlade so zákonom je poučený, donútiť vypovedať. Ani priestupkový orgán nemal prostriedky, keďže mu takéto prostriedky zákon nedelegoval, aby „vynucoval“ výpoveď svedka. Svedok R. sa vyjadril pred Okresným riaditeľom Policajného zboru Dolný Kubín, Dopravný inšpektorát Dolný Kubín v zázname o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v Nižnej 09.01.2005.

7. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, že správne orgány neakceptovali názory Krajskej prokuratúry v

Žilina k otázke stanovenia viny osoby, ktorá bola zodpovedná za vznik dopravnej nehody, súd konštatoval, že je v plnej kompetencii správny orgánov - žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, ktoré sú priestupkovým orgánom, prejednať a rozhodnúť v priestupkovom konaní vec, v súlade so zákonom č. 372/1990 Zb., t.j. vykonať konanie a vyhodnotiť a rozhodnúť, či žalobca, ktorý bol obvinený zo spáchania skutkovej podstaty priestupku sa tohto konania aj dopustil, a to na základe právoplatného rozhodnutia o vine zo spáchania konkrétneho priestupku na základe konkrétnej skutkovej situácie. Výlučne tieto správne orgány majú kompetenciu posúdiť, či žalobca zaviniť porušením právnych predpisov dopravnú nehodu, teda či v konečnom dôsledku je ich rozhodnutie, ktoré uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku tak, ako je vymedzený vo výroku prvostupňového rozhodnutia súladné so zákonom. Len dôkazy, ktoré boli vykonané v priestupkovom konaní a podklady rozhodnutia mohli byť východiskom pre rozhodnutie správnych orgánov v danej priestupkovej veci. Krajská prokuratúra nemá kompetenciu priestupkového orgánu v konaniach podľa zákona č. 372/1990 Zb..

8. Pokiaľ sa týka námietky žalobcu na obsah odborného vyjadrenia č. 25/2015 zo dňa 27.02.2015 znalca L.. P., súd poukázal na to, že okrem toho, čo uvádza žalobca, znalec v odbornom vyjadrení konštatuje, že analýzou nehodového deja bolo zistené, že chodci - žalobca a jeho manželka svojim správaním pri prechádzaní cez vozovku nevytvorili vodičovi vozidla Škoda Praktik prekážku náhlu, pri predchádzaní cez cestu chodci vodiča obmedzili. Znalec, ktorý bol aj vypočutý na pojednávaní dňa 29.10.2015 pred správnym orgánom, potvrdil, že chodci - žalobca a jeho manželka obmedzili vodiča tým, že musel zmeniť smer jazdy a rýchlosť jazdy, ale nie náhle, že ak by vodič vozidla reagoval na chodcov v povolenej rýchlosti 50 km/h z miesta, ako počas nehodového deja, kedy sa chodci nachádzali v strede vozovky, tak po uplynutí reakčného času nábehu brzdného spomalenia a brzdienia plným brzdým spomalením, by vozidlo nezastavilo pred miestom zrážky tak, ako vyplýva z prílohy 2 a 3 odborného vyjadrenia. Podľa znalca by išlo o prekážku náhle vytvorenú chodcami. Konštatoval, že chodci svojim správaním donútili vodiča vozidla brzdiť šmykom, aby zastavil pred koridorom pohybu chodcov, a tým ho svojim správaním ohrozili aj obmedzili. Ďalej konštatoval, že z technického hľadiska vodič reagoval na chodcov správne, aj s následným zatáčaním vpravo, pretože nemohol vedieť, či chodci nezastavia v jeho jazdnom pruhu, alebo či budú pokračovať ďalej v chôdzi smerom ku krajnici.

9. Z obsahu administratívneho spisu aj z odborného vyjadrenia mal súd preukázané, že k dopravnej nehode došlo vo večerných hodinách, v mesiacoch, keď vozovka bola šmykľavá s námrazou, bez posypu. Správny súd dospel záveru, že závery znaleckého dokazovania jednoznačne preukazujú, že k dopravnej nehode došlo okrem iného aj zavinením žalobcu, preto rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie, ktorým správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti premávky v súvislosti s porušením § 53 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 372/1990 Zb. je súladné so zákonom, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v dostatočne vykonanom dokazovaní. O náhrade trov konania žalobcu bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario. Žalobca nemal v konaní úspech, nevzniká mu preto právo na náhradu trov konania, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal. Rovnako náhradu trov nepriznal ani žalovanému, pretože neboli splnené podmienky stanovené v § 168 SSP.

II.

Kasačná sťažnosť

10. Proti tomuto právoplatnému rozsudku v zákonom stanovenej lehote sťažovateľ, pôvodne žalobca prostredníctvom advokáta podal kasačnú sťažnosť. Žalobca mal za to, že pri rozhodovaní krajského súdu došlo k porušeniu zákona, keď súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 440 písm. g/ SSP.

11. Sťažovateľ namietal, že súd pri svojom rozhodovaní nesprávne právne posúdil postup správneho orgánu spočívajúci jednak v nevedení spoločného konania a jednak v nedostatočnom sa vysporiadaní súdu s dôkazmi predloženými žalobcom. Mal za to, že z dikcie ustanovenie § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch vyplýva, že správny orgán v prípade naplnenia zákonných predpokladov na spoločné

konanie je povinný takéto spoločné konanie uskutočniť. V zmysle správy o objasňovaní priestupku zo dňa 10.4.2015 jednoznačne vyplýva, že údajného priestupku sa mali dopustiť chodci a to L. T. Y. a V. Y. Z tohto dôvodu boli splnené zákonné podmienky na prejednanie priestupku chodcov L. T. Y. V. V. Y. v spoločnom konaní a to z dôvodu, že sa jedná o skutkovo totožný priestupok spáchaný dvoma osobami, pričom obligatorne znaky skutkovej podstaty priestupku boli naplnené samostatne obidvoma osobami súčasne. Vylúčenie veci na samostatné konanie môže správy orgán uskutočniť iba v prípade, pokiaľ najprv začne spoločné konanie a následne, z dôvodov uvedených v citovanom ustanovení § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch, vyčlení niektorý z prejednávanych priestupkov na samostatné konanie. V napadnutom rozhodnutí, resp. v konaní, ktoré mu predchádzalo správny orgán nezačal spoločné konanie vôbec a bez existencie zákonných predpokladov vec ihneď rozdelil na dve samostatné konania. Poukázal na to, že nevedením spoločného konania došlo zásadným spôsobom k porušeniu zákona v neprospech klienta.

12. Podľa sťažovateľa z vykonaného dokazovania v správnom konaní nevyplýva, že by klient zaviniel vznik dopravnej nehody tak, ako sa mu kladie za vinu. Z odborného vyjadrenia č. 25/2015 m dňa 27.2.2015 vyhotoveného znalcom L. P. ani z iných vykonaných dôkazov nevyplýva zavinenie vzniku dopravnej nehody zo strany sťažovateľa. Na str. 12 odborného vyjadrenia ako aj v rámci odpovede na otázku č. 3 na str. 14 odborného vyjadrenia znalec pri hodnotení techniky chôdze chodcov uvádza, že nesprávnym prvkom bolo, že chodec - muž sa pohyboval vo vozovke bez reflexných prvkov, pričom chodkyňa mala oblečenie svetlé ako aj obuv svetlohnedá. Znalec v žiadnej časti odborného vyjadrenia neustanovuje, že dopravnú nehodu z technického hľadiska zaviniel klient. Znalec konštatuje, že chodci nevytvorili vodičovi motorového vozidla preukážku z technického hľadiska náhlu, t.j. klient nevytvoril vodičovi motorového vozidla takú prekážku, ktorá je vytvorená na vzdialenosť kratšiu než na vzdialenosť, na ktorú mohol vodič z dovolenej, resp. primeranej rýchlosti zastaviť, pokiaľ nebol inak obmedzený. Nesmie ísť pri tom o oneskorenú reakciu vodiča.

13. Zároveň poukázal na fakt, že z predmetného odborného vyjadrenia vyplýva skutočnosť, že vodič motorového vozidla v rámci nehodového deja sa jednak pohyboval motorovým vozidlom rýchlosťou 52-58 km/h, pričom sa jedná o rýchlosť vyššiu ako je v danom úseku cesty povolená, a jednak neskoro reagoval na pohyb chodcov po vozovke keď na ich pohyb reagoval až v čase, keď sa títo nachádzali v strede vozovky. Správny orgán ako aj Krajský súd v Žiline nebral do úvahy skutočnosti svedčiace v prospech sťažovateľa, a to najmä skutočnosť, že vodič motorového vozidla zn. Škoda Roomster PRAKTIK ev.č.: NO-580-BM sa v čase pred vznikom dopravnej nehody pohyboval rýchlosťou vyššou ako je v danom úseku povolená, pričom neskoro reagoval na pohyb chodcov, čo vyplýva zo záverov odborného vyjadrenia uvedené na str. 14 Odborného vyjadrenia. Rovnako tak súd pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy stanovisko Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 16.11.2015, ktorá po preskúmaní podnetu zo dňa 9.9.2015 skonštatovala, že príčinou vzniku dopravnej nehody zo dňa 8.1.2015 bola oneskorená reakcia vodiča vozidla.

14. Súd sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré boli preukázané v trestnom konaní vedenom na ORPZ Dolný Kubín, ODI Dolný Kubín ČVS ORP-14/DI-DK-2016 proti vodičovi H.Š. R. A. prečin ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Z uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré bolo predložené so správnu žalobou vyplýva, že vodič H. R.Á. v čase pred zrážkou s klientom pohyboval rýchlosťou 63 km/h. Uvedený záver je v príkrom rozpore so závermi odborného vyjadrenia č. 25/2015 zo dňa 27.2.2015 vyhotoveného znalcom L. P., ktorý bol podkladom pre rozhodovanie správneho orgánu.

15. Na základe uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 462 ods. 2 SSP zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-51/2016 zo dňa 29.7.2016 a vec vrátil Okresnému dopravnému inšpektorátu Námětovo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

16. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa sa vyjadril žalovaný správny orgán, ktorý uviedol, že v kasačnej sťažnosti nie sú uvedené nové skutočnosti, ku ktorým bolo by potrebné sa osobitne vyjadrovať. Zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a v plnom rozsahu sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Žiline vyjadrenom v napadnutom rozsudku.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z tohto vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a podala podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.3.2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

19. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-51/2016 zo dňa 29.7.2016, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 8/2009 Z.z. s tým, že od uloženia sankcie podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch sa upustilo, pretože k náprave sťažovateľa ako páchatela postačilo samotné prejednanie priestupku.

20. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

21. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, od uloženia sankcie možno v rozhodnutí o priestupku upustiť, ak k náprave páchatela postačí samotné prejednanie priestupku.

22. Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

23. Podľa § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch, spoločné konanie sa uskutočňuje tiež proti všetkým páchatelom, ktorých priestupky spolu súvisia a ktoré prejednáva ten istý orgán. Na urýchlenie konania alebo z iného dôležitého dôvodu možno vec niektorého páchatela priestupku vylúčiť zo spoločného konania.

24. Podľa § 53 ods. 2 zákona č.8/2009 Z.z. o cestnej premávke, chodci, ktorí prechádzajú cez priečhod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť.

Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 nie je ustanovené inak.

25. Podľa § 53 ods. 3 zákona o cestnej premávke, mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútiť ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

26. Podľa § 53 ods. 4 zákona o cestnej premávke, pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

27. Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, výpoveď môže odoprieť ten, kto by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám; ich výpočet sa spravuje Občianskym zákonníkom.

28. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného (zo Správy o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 10.04.2015) zistil, že dňa 08.01.2015 došlo v čase 17.10 hod. na ceste č. I/78 v obci Rabča k dopravnej nehode, a to tak, že došlo k stretu nákladného motorového vozidla (vodič H. R.) s chodcami (V. Y., T. Y.), pričom vykonaným šetrením, bolo preukázané, že sa jednalo o dopravnú nehodu zavinenú spoluvinou vodiča vozidla a chodcov prechádzajúcich cez cestu mimo priechodu pre chodcov v obci bez reflexných prvkov za zníženej viditeľnosti. Na podklade uvedenej správy o výsledku objasňovania priestupku začal orgán verejnej správy prvej inštalácie konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý sťažovateľ.

29. Vychádzajúc z výsledkov šetrenia (predovšetkým Správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 10.04.2015; Záznamy o podaní vysvetlenia jednotlivých účastníkov konania č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 21.01.2015, zo dňa 09.01.2015, zo dňa 04.02.2015 a zo dňa 07.02.2015; Záznam dopravnej nehody č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 08.01.2015; Zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody č. ORPZ-DK-ODI1-P-2/2015 zo dňa 08.01.2015; Zápis o dychovej skúške vodiča zo dňa 08.01.2015; Zápis o dychovej skúške chodca zo dňa 08.01.2015; Odborné lekárske vyjadrenie č. 23/2015 zo dňa 10.04.2015; Odborné vyjadrenie č. 25/2015 zo dňa 27.02.2015; výsledky ústneho pojednávania zo dňa 09.06.2015, 7.7.2015, 24.11.2015, 18.3.2016 a 29.4.2016, fotodokumentácia a ďalšie listinné dôkazy) vydal orgán verejnej správy prvej inštalácie rozhodnutie, č. ORPZ-DK-ODI4-P-71/2015, zo dňa 29.4.2016., v ktorom rozhodol, že sťažovateľ ako chodec v obci Rabča, ulica Hlavná dňa 08.01.2015 okolo 17.10 hod. pri prechádzaní cez št. cestu I. triedy č. 78, km 32,300 v smere z ľava do prava smerom k predajni KAJO TEX z pohľadu vodiča za zníženej viditeľnosti ako chodec spoločne s manželkou V. Y., nar. 23.03.1955, mimo priechodu pre chodcov, vstúpil na vozovku za posledným prechádzajúcim vozidlom kolóny pohybujúcich sa vozidiel smerom na Oravskú Polhoru oproti vodičovi vozidla aj napriek tomu, že vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemohol cez vozovku bezpečne prejsť, pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tam môže urobiť bez nebezpečenstva a s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť prichádzajúceho vodiča H. R., ktorý viedol vozidlo továrenskej značky Škoda Praktik, evidenčného čísla No 580 BM v smere jazdy Oravská Polhora - Námestovo, ktorý v reakcii na vzniknutú situáciu zmenil smer a rýchlosť jazdy a následne došlo k stretu ľavou prednou časťou uvedeného motorového vozidla s jeho osobou mimo vozovky a následne vodič narazil do oplotenia rodinného domu č. 324. Následkom tohto konania chodec - žalobca a V. Y. utrpeli zranenia nad 7 dní. Požitie alkoholu vodičom vozidla nebolo zistené, u chodca - žalobcu bolo zistené požitie alkoholických nápojov s nameranou hodnotou 0,37 mg etanolu na liter vydýchnutého vzduchu. U chodkyne V. Y. požitie alkoholu zistené nebolo. L. T. Y. (žalobca) týmto svojím konaním porušil ust. § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, čím bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o

priestupkoch v znení neskorších predpisov. Od uloženia sankcie podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. prvostupňový správny orgán upustil, pretože k náprave páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaných dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom, ako aj z výsledkov ústneho pojednávania o priestupku mal za preukázané, že sťažovateľ ako obvinený z priestupku svojim konaním spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch.

30. Na podklade podaného odvolania voči rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvej inštancie rozhodol žalovaný tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol a prvoinštančné správne rozhodnutie potvrdil dôvodiac, že prvoinštančný orgán verejnej správy zistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom mal k dispozícii podklady potrebné pre rozhodnutie. Získané dôkazy sú dôveryhodné, navzájom si neodporujú a potvrdzujú skutkový stav veci s tým, že dôkazy tvoriace priestupkový spis postačovali orgánu verejnej správy prvej inštancie na vydanie rozhodnutia. Toto rozhodnutie má taktiež všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a predloženého priestupkového spisu žalovaný nezistil zákonné dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

31. Krajský súd rozhodujúc o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že závery znaleckého dokazovania jednoznačne preukázali, že k dopravnej nehode došlo okrem iného aj zavinením sťažovateľa, preto rozhodnutie žalovaného a prvoinštančné rozhodnutie, ktorým orgán verejnej správy uznal sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v súvislosti s porušením § 53 ods. 2, 3 a 4 zákona o cestnej premávke považoval za súladné so zákonom a vychádzajúce z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu v dostatočne vykonanom dokazovaní.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

33. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil postup orgánov verejnej správy, ktoré nepostupovali správne, ak nevedli spoločné konanie a nezákonne umožnili vodičovi H. R. odoprieť svoju výpoveď. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v súvislosti s namietanými skutočnosťami stotožnil s právnym záverom krajského súdu, ktorý v napadnutom rozsudku uviedol: „K žalobnému bodu, v ktorom žalobca tvrdil, že došlo k procesnému pochybeniu správneho orgánu prvého stupňa, ktorý neprejednal priestupkové veci týkajúce sa dopravnej nehody vo vzťahu k všetkým účastníkom dopravnej nehody (k žalobcovi, jeho manželke a vodičovi motorového vozidla H. R.) v jednom konaní, krajský súd konštatuje, že boli splnené podmienky § 57 zákona č. 372/1990 Zb. (časť konania prvostupňového správneho orgánu), aby správny orgán viedol spoločné konanie. Napriek tejto skutočnosti krajský súd, po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu, napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nezistil, že by postupom správneho orgánu došlo k vade konania, ktoré má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď je výlučne v kompetencii správneho orgánu a jeho správnej úvahe, či konkrétnu vec prejedná v spoločnom konaní, alebo veci vylúči na samostatné konania, čo je výlučne na úvahe správneho orgánu a je vecou vedenia správneho konania. Krajský súd konštatuje, že správny orgán nemôže žiadnymi donucovacími prostriedkami svedka, ktorý sa dostaví na základe riadneho predvolania pred správny orgán a v súlade so zákonom je poučený, donútiť vypovedať. Ani priestupkový orgán nemal prostriedky, keďže mu takéto prostriedky zákon nedelegoval, aby „vynucoval“ výpoveď svedka. Z tohto dôvodu je potom bez relevancie argument, že svedok v rozpore so zákonom odoprel vypovedať, keď „donútenie svedka vypovedať“, zo strany priestupkového orgánu, nemá oporu v zákone, naviac krajský súd poukazuje, že svedok, okrem toho, že odmietol vypovedať aj zotrval na doterajších výpovediach a považoval ich za pravdivé.“

34. Kasačný súd konštatuje, že v konaní má za nesporne preukázané, že sťažovateľ sa priestupku dopustil tak, ako to bolo ustálené orgánmi verejnej správy. Orgány verejnej správy, a teda aj žalovaný, správne vyhodnotili dôkazy a zistili, že sťažovateľ sa svojím konaním dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch. Rovnako správne postupovali, ak priestupok neprejednali v spoločnom konaní a ak vodiča Tomáša Zoššáka „nedonútili“ vypovedať ako svedka. Kasačný súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v prerokúvanom prípade len tvrdenia sťažovateľa, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie veci stáli proti dôkazným prostriedkom obsiahnutým v spisovom materiáli, ktoré v zásade neboli spochybnené. Kasačný súd má zato, že krajský súd dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti rozhodnutia žalovaného i jemu predchádzajúceho rozhodnutia orgánu verejnej správy prvej inštancie. Nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, pričom svoj právny záver, s ktorým sa kasačný súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

35. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inštanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

36. Kasačný súd sa tak v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami orgánov verejnej správy ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch inštancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení orgány verejnej správy uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedení pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami sťažovateľa a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

37. V zmysle uvedeného považuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Kasačný súd uvádza, že rovnako má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v preskúmanom rozhodnutí. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje (viď vyššie).

38. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inštancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

39. Pokiaľ teda, krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a žalobu sťažovateľa podľa § 190 S.s.p. zamietol, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia.

40. Vo vzťahu ku kasačnej námietke, že správny súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré boli preukázané v trestnom konaní pod OR PZ Dolný Kubín, ODI Dolný Kubín, ČVS ORP-14/DI-DK-2016

proti vodičovi H. R. kasačný súd konštatuje, že týmito sa krajský súd riadnym spôsobom vysporiadal v bode 16 odôvodnenia rozsudku.

41. Vo vzťahu k poukazu sťažovateľa na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. 6T/56/2017 vo vzťahu k H. R. (vodičovi auta Škoda Praktik, ktorý spoluzavinil dopravnú nehodu), kasačný súd udáva, a poukazuje na ust. § 454 SSP a ktoré rozhodnutie zároveň nemá vplyv na priestupkové konanie žalobcu, vzhľadom aj na vyššie uvádzané skutočnosti.

42. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

43. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.).

44. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.